

MELOSZ* A VAKSORSRÓL

bolyongásaim pompeji emberszobrok között

*ember, ki vérpiros-fehér tamariszkuszok
nyers illatában lépdelsz vagy kuporogsz, ládd
e lávakőbe fagyott hamuváros
halálos pillanatát, mi a sors
és szánd e gipszfigurákat:*

*futottak épp jajongva templomaikba,
kutyáját mentve esett el a nő,
kocsmából dajdajozók nem ér-
tek már sohsem haza többé,
vigyázzba meredten áll*

*az ór, ember a mindenség kapujában...
lassabban múlik időd – ne habozz! – mint
– nézz föl! – amott a Vezúv tetején,
túléled-é magadat ehelyt
vagy fönn a kozmoszi létben?*

*melosz: lanttal kísért - többnyire alkaioszi mértékre írt - dal